

V Sudanu so vsa znamenja za to da se uname na novo upor zoper Anglijo. Mahdijev naslednik je ozdravel in se močno pripravlja na nj. — Pregranjanje kristjanov se ponavlja v Cochinchini. Meseca avgusta so pri 700 kristijanov poklali, 9000 jih je gladú umrlo in 30 kršč. vesi so požgali. Čas je že, da se evropejske vlade postavijo po koncu zoper tako počenjanje.

Za poduk in kratek čas.

Lurška mati božja.

(Dalje.)

12. avgusta.

V Lyonu sem dobro spal in zdrav in vesel vstal, — hvala Bogu! Zopet krasno jutro. To vam je velikansko in lično mesto — mesto Lyon, štirikrat je večje, kakor naš Gradec. V Lyonu smo imeli den počitka, ki nam je dobro storil. Še solnce ni vzhajalo in že sem bil na ulici in sem iskal in popraševal po stolni cerkvi sv. Janeza Krstnika, kjer je bila napovedana božja služba za romarje. Francoski delalci, ki so šli rano na delo, so mojo francosščino le na pol razumeli. Jaz pa njihove nič ali toliko, kolikor so mi je s prstom potolmačili, in vendar sem náskorem unkraj reke Saone našel cerkev sv. Janeza. Lyonski nadškof in kardinal so dali vsem našim duhovnikom, kateri imajo doma spovedno pravico, tudi za Lyon isto pravico. Ker pa francoski duhovniki svoje spovednice zaklepajo in vsak ključ od svoje spovednice v žepu nosi, nismo mogli v spovednice; morali smo si na drug način pomagati. Tam namreč po cerkvah nimajo dolgih klopi, kakor pri nas, ampak navadne stolce, kakor jih mi imamo po hišah. Taki stolci, ki okoli po cerkvi stojijo, imajo sedalo, in če se sedalo vzdigne, pod sedalom klečalo; kar pa teh stolov ne trebajo, tiste zložijo zadej pri vratih, kjer jih je časih cela kopica. Duhovniki tedaj vzamemo vsak po en stol, ter se kar po cerkvi posedemo, a romarji so poklekali kraj stolcev ter se spovedavali, in na tak način smo imeli kar sto spovednic.

Po spovedi je bila sv. meša in med mešo občno sv. obhajilo. To je bil res ginljiv prizor, ko je kakih tri sto mož iz vseh stanov, in ravno toliko žensk z vso pobožnostjo pristopilo k mizi božji. Drug se ogreva na gorečnosti družega.

Po sv. meši smo poljubljali in počastili ostanke znamenitih svetnikov, ki se v ti cerkvi hranijo. Pred altarjem se v red postavi troje duhovnikov, ki so v rokah monštrance držali. V prvi monštranci so bili ostanki sv. škofa in mučenika Ireneja, v drugi ostanki sv. Janeza Krstnika, in v tretji srce sv. Vincencija Pavelskega. Res so častitljivi ti ostanki, ki se bodo enkrat po vstajenji z Jezusom po nebeških

višinah sprehajali! — Cerkev ima štiri zvonike; v enem visi največji zvon na Francoskem, in tehta 350 centov. V ti stolnici je obhajal papež Inocencij IV. l. 1245 in papež Gregorij X. l. 1274 občni cerkveni zbor. Tudi stolni kapitel je bil nekđaj zlo imeniten; korarji so namreč imeli grofovsko čast, in sedem kraljevičev je sedelo med njimi.

Čas naglo teče, tedaj je treba hitro nekoliko po mestu pogledati. Poprej pa še stopim v kavarno po zajutrek. Nobena ženkeca po celem Štajarju nima za kavo tolike sklede, kakor so jo meni tamkaj ponudili, in zraven sem dobil žlico, kakor jo pri nas na kmetih za žganke imajo. Nek gospod iz Ogerskega so si kar odihavali pri tolikem porcijonu. Sredi skozi mesto, ki se vije ob obnožji brega Fourvières, tečeta reki Rhône in Saone, ki se zunaj mesta združite in potem naglo proti jugu drvite. Po ulicah drdrajo težki vozovi, v katere so zapreženi težki pa lepi konji. Vozovi imajo vse-skozi le po dva kolesa, visoka kakor so konji in še višja. Tukaj ni navada, da bi ženke po mestu na očitnih trgih posedavale, ter prodajale, česar je kuharicam treba; ampak galantni Francoz naloži tako robo vse sorte na vozič, zapreže osla in potem se pelje po ulici gori in doli in na ves glas upije, kakor bi ga najhuje grizlo, in kuharici ni druga treba, kakor da stopi iz hiše in si izbere, kar pač meni tisti dan v lonec djati.

Mesto Lyon slovi posebno zarad svojih svilnatih pridelkov. Tako fine svilnate robe niti Angleži ne zmorejo. Tukaj stoji 60.000 krosen (tkalskih stolov) na katerih tka 140.000 tkalcev.

Ker iz dogodivščine vem, kaj vse da se je v tem mestu nekđaj godilo, bi si rad pogledal znamenita zgodovinska torišča, pa dopoldne mi sreča ni bila mila; Bog daj popoldne več sreče! Od večera je napovedana večernica v cerkvi čudodelne Matere božje na bregu Fourvières, pa tako dolgo smo se spravljali in obračali, da smo blagoslov srečno zamudili. Po večernicah stopi na leco č. g. Condamin, častni korar in profesor nemškega slovstva na katoliškem vseučilišči in pozdravi romarje v nemškem jeziku, in sicer, kakor je rekel, nas pozdravlja kot Francoz in kot duhovnik. Kot Francoz zarad tega, ker sta si Avstrijanec in Francoz dobra prijatelja, in kot duhovnik, ker ga veseli, da je njihova Mati božja Fourviérska po svetu tako zaslovela, da so jo romarji iz tako daljnih krajev prišli častiti. Na visokem turnu kraj cerkve stoji velikanska pozlačena podoba Marijina, ki svoje roke proti mestu razprostira, kakor bi ga hotela objeti.

Poleg stare cerkve, ki ni ravno prostorna, zidajo zdaj Mariji veličastno svetišče, ki ima dva mogočna stolpa. Notri si tega krasnega

tempeljna, pod katerim so napravili tudi podzemeljsko cerkev nismo smeli pogledati, ker je še polna delalcev, in menda ni varno v nji okoli hoditi. Lyončani imenujejo Fourviersko Marijo svojo mater; že vedo, zakaj!

(Dalje prih.)

Smešnica 37. Gost: „He, krčmarica, ta je pa dobra. Muho sem že sem ter tje v juhi našel ali kebra ne, tega ste mi še le vi prinesli na mizo.“ Krčmarica: „Radi bodite, da je keber. Njega ste vsaj še našli, muhe pa bi more biti ne bili.“

Razne stvari.

(Za cerkev.) Čč. oo. kapucinom v Celju so svitli cesar 200 gold. dali iz lastnega premoženja, da si popravijo cerkev. Popravila je že potrebna.

(Posvečenje zvona.) Njih ekselencija milostljivi knezoškof bodo v nedeljo dne 19. sept. posvetili nov velik zvon pri sv. Križu pri Slatini.

(Pesem o Lurški Materi božji.) Taka se dobi v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Iztis velja 1 kr. Pošta plača se posebej.

(Svečanost.) Na prošnjo čč. šolskih sester v Mariboru so vlč. g. stolni korar, Fr. Kosar, v sredo, dne 15. septembra, obhajali slovesno v njih novi cerkvi svojo 40letnico duh. posvečenja. Željam, ki jih je velezaslužnemu gospodu izreklo potem nedolžno dekle zavoda čč. sester, pridružuje se gotovo vse duhovništvo pa tudi vse slov. ljudstvo: Na mnoga leta!

(Povabilo.) Cesarjevič Rudolfovo sadjerejsko društvo za Spodnji Štajer bode imelo svoj letošnji jesenski občni zbor na 23. dan septembra v prostorih „Narodnega doma“ na Ptuj, začetek bo ob 1/2 11. ure dopoldne s tem-le vzporedom: 1. Poročilo o društvenem delovanju. 2. Podučno predavanje o sadjereji. 3. Predlogi in nasveti.

(Uskoka) Pri sv. Lenartu v Slov. gor. nimajo preveč skrbi za jetnike. Tovnej sta jim kar dva ob enem, nek A. Košar pa J. Habjanič, ušla iz tamošnje ječe.

(Tat na krave.) V Soteski pri Novicerkvi je dne 7. meseca septembra nek kočar, doma ravno tam, ukradel krčmarju Fr. Greinerju lepo kravo ter jo hotel prignati v Celje. Med potjo pa ga srečata dva rojaka in mož jo kar upiha naprej ter pusti kravo raji, kakor da se izda. Na srečo mu tudi to ni pomagalo ter ga je c. kr. žandar iz Vojnika kmalu zasačil.

(Banka „Slavija“) sklenila je v mesecih april, maj in junij 1886 20.953 novih zavarovanj za 18.056.717 fl. 20 kr. kapitala ter je za to prejela 470.697 fl. 50 kr. zavarovalnine in pristojbin. Za škode plačala je v teh

treh mesecih 133.614 fl. 14 kr. Denarni promet osrednje blagajnice znašal je 868.425 fl. 72 kr. V posojilnicah bilo je v tem času naloženih 320.658 fl. 79 kr., na zemljišča posojenih pa 639.432 fl. 19 kr.

(Nov župan.) Srenjski zastop pri Novicerkvi si je izvolil za župana g. J. Pintarja, moža, čegar modro in značajno obnašanje je na dobrem glasu pri vseh prebivalcev tamošnje občine in še dalje. S to volitvo, upamo, bo srečen konec nesrečne razprtije v zadnjih letih.

(Neprevidnost.) France Kolarič, kmečki sin v Ormoški okolici se je kopal uni den večer v Dravi, ali upal si je predalet v goljufno reko ter je našel v njenih valih rano smrt.

(Požar.) V noči dne 2 septembra je g. Val. Rušniku, posestniku v Zrečah, pogorel škedenj, dve žagi za deske, mlin i. t. n. Škode je za 24 000 gld

(Duhovske vaje.) V ponedeljek dne 20. sept. začno se duh. vaje za duhovnike lav. škofije na Slatini. Vodil jih bode č. g. P. A. Hamerle, provincijal oo. redemptoristov na Dunaju.

(Pri šolskih sestrah v Mariboru) se je na god Marijinega imena v novoposvečeni cerkvi vršila prva imenitna slovesnost. Redovno obleko je prejela Roza Zupančič, rojena v Ljubljani l. 1861, in se bode zanaprej imenovala sestra Benedikta. Ob enem so v roke milostljivega kneza in škofa večne obljube položile naslednje sestre: Jedert Neuwirth, roj. pri sv. Ani na Krembergu, Matilda Pölzl, rojena v Stainz-u, Krescencija Peheim roj. pri sv. Jakobu v slov. goricah in Ludovika Damolin, rojena v Möna-vu na južnem Tirolskem.

(Zdrava voda.) Ljutomeržani niso s tem zadovoljni, da imajo najboljše štajarsko vino, radi bi imeli tudi dobre vode. Ker takšnje v trgu ni dobiti, si je hočejo od daleč po cevih napeljati, pa ne v kleti, ampak na najbolj obiskane tri prostore. Naj bi letošnja trgatev se jim le tudi tako dobro sponesla, kakor jo pričakujejo!

(Posnemanja vredno.) Karlovaški profesor, g. Jož. Podgoršek, Ponkovški rojak, ima lepo navado, da vsako leto podari ces. cekin onemu učencu ljudske šole na Ponkvi, kateri se v slovenskem jeziku najbolj odlikuje. Letos vršila se je dotična poskušnja v nazočnosti prav obilnih p. n. gostov dne 31. avgusta. Po soglasni sodbi pripadel je cekin Hedviki Obrski, učenki 3. razreda. Občudovala se je pa tudi spretnost podučevalca, gospoda Fr. Skaza, ki je ravrokar stalni učitelj za Polje postal.

Loterijske številke:

V Trstu 11. sept. 1886:	34, 40, 19, 53, 13
V Lincu „ „ „	72, 82, 79, 52, 11
Prihodnje srečkanje 18. septembra 1886	